

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Meliùs virtutibus, quàm facultatibus coniuges colligari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

du pecuniarum, quantum non viderat aliquando iuuenis ille, & ad eum: Fili hac omnia tibi dabo, eò quòd elegisti me fieri haeres sedentia. Quam tenens hereditatem illo omnes supergressus est gloriosos terra & diuites, Hæc S. Damascenus, loquens in parabolis.

IV.

Rectè homines sapientes, in coniugialia fœdera conditionibus veniunt antè quæsitis, sed conditionibus bonis, & bona norma. Optima hîc norma est coniugum eligendarū, quos non debent diuitiæ, sed virtutes conciliare; non dissociare paupertas, non excludere generis obscuritas; satis locuples est, quæ Deum habet. Nihil ditius est pietate: nihil vero amore constantius. Itaque *simus astuti*, ait S. Ambrosius, *circa querenda & seruanda coniugia, diligamus tributa nobis consortia. Esijs, qui longinquis fuerant ortus sui tempore regionibus separati, inter se conuenerint: etsi vir ad peregrina contenderit, nulla longinquitas, nulla absentia complacitam minuat charitatem. Eadem lex presentibus absentibusq; connectit. Idem natura vinculum inter distantes & consistentes coniugalis charitatis iura constringit. Eodem iugo benedictionis utriusque colla sociantur, etiamsi alter obeat separatarum regionum longa diuortia: quia non corporis cervice, sed mentis iugum gratia acceperunt.* Itaque neque pecunia debet esse vinculum coniunctionis; quod apud illos esse solet, qui idcirco uxorem ducunt, quia *rufis*, & licet vetula sit, rugas tamen maritimo compensat, luridoque pallore promittit, se breui mortuam. Quàm longè feliciter matrimonij ditescunt, qui non nummos, sed honestatem vitæ in sponsa intuentur? & Deo fiunt, atque in primis regnum calorū querunt: cetera enim illis insuper adijciuntur. Quod Dominus in alio quoque sponso demonstrauit. Nam de viro Constantinopolitano nobilissimo hæc legimus, in probato authore, docente vxoris vsucapionem.

S. Ambros.
l. 5. Hexam.
c. 7.

Luc. 12. 31.

V.
Io. Moscus
Enirar. in
Prat. Spir.
cap. 201.

Narravit quidam Patrum dicens: Ascendi aliquando Constantinopolim, cuiusdam necessitatis gratia; cumq; in Ecclesia sederem, ingressus est quidam secularis maximè illustris, atque fidelissimus; is cum aspexisset me accedens salutauit cum omni charitatis officio. Et, post salutationem, sedit iuxta me, & cepit interrogare de his, quæ pertinent ad animæ salutem. Cumq; ego illi dicerem, quid